

תת"ע (עכו) 6966-11-23 - איתמר ארבלי נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 6966-11-23 - איתמר ארבלי נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 6966-11-23

איתמר ארבלי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[14.10.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 17.09.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 24.09.2024.

המסגרת הנורמטיבית לדין בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף

130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדין;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן

ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

המבקש טוען התבלבל במועד הדיון ומשכך לא התייצב אליו, יחד עם זאת בלבול אינו מהווה הצדקה להיעדרות

מהדיון. מועד הדיון נקבע במעמד הנאשם, הנאשם קיבל פרוטוקול ביד, והיה עליו להתייצב לדין שנקבע.

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי המבקש זומן כדן ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדין.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינינו. הגם שהמבקש כפר כפירה בעבירה המיוחסת לו

והתיק נקבע לשמיעת ראיות, אין בדבר כדי להוכיח עיוות דין. נקבע זה מכבר בפסיקה כי כפירה בעבירה אין בה כדי

לבסס עיוות דין ואין בה להביא לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר. ראה בעניין זה דבריו ביהמ"ש העליון ברע"פ

1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מ"י, (ניתן ביום 23.2.04) לפיהם:

"העובדה שהמבקש כפר בפני השוטר שרשם את הדו"ח ובפני בית המשפט אין משמעותה שיש לבטל את פסק הדין

כדי למנוע עיוות דין. לשיטה זו - כל מי שכופר ולא התייצב זכאי לביטול פסק-דין, ולא היא".

כן ראה קביעת בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ת 42317-04-24 זובידאת נ' מ"י, שם נקבע כי:

"כפירתו של המערער בדברי השוטר, אינה הופכת את התשתית הראייתית על פניה, שהרי לפי שיטה זו כל הכופר הרי

שיש לבטל את פסק הדין שניתן בהעדרו, ולא היא".

יתירה מזו, ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען

לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל

של ממש לשינוי התוצאה. המבקש כאמור, כפר כפירה כללית, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש

העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

לאור האמור, הבקשה נדחת.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"ה, 14 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.